

Resolució 435/2023, de 25 de maig

Número d'expedient de la Reclamació: 291/2023

Administració reclamada: Departament de la Presidència. Generalitat de Catalunya.

Informació reclamada: Gestions realitzades en un període concret en relació a una petició de reunió amb un alt càrrec.

Sentit de la resolució: Estimació

Resum: El coneixement de les gestions realitzades en relació amb una instància i les no realitzades sens dubte és informació, i és pública si tal coneixement ha estat elaborat per l'Administració o està en el seu poder, circumstàncies que sens dubte s'han de donar en aquest cas, perquè les gestions que es demanen de conèixer són les realitzades pel mateix Departament. En el cas que no s'ha realitzat cap gestió, aquesta informació en si mateixa ja és una dada en mans de l'administració i per tant, és informació pública.

Paraules clau: Generalitat de Catalunya. Departament de la Presidència. Dret de petició. Instàncies. Informació preexistent. Documentació. Necessitat d'elaboració de la informació. Expedients. Reclamacions contra silenci.

Ponent: Mercè Aymerich Boltà

Antecedents

1. El 22 de març de 2023 entra a la GAIP la Reclamació 291/2023, en relació a una sol·licitud d'accés a la informació pública, presentada contra el Departament de Presidència de la Generalitat de Catalunya, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant no sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El dia 17 de gener de 2023 la persona reclamant, va registrar una sol·licitud d'accés a la informació pública relativa a les gestions realitzades en relació a un dret de petició dirigit al President de la Generalitat amb la referència número 0599/28/2023. La informació sol·licitada fa referència a les gestions realitzades entre les dates 17/01/2023 a 20/02/2023.

Aquesta sol·licitud d'accés es va registrar al Departament de Salut (registre d'entrada 0599/112/2023).
3. El dia 29 de març de 2023 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que

ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació. Aquesta admissió és acceptada per la persona reclamant en data 5 d'abril del 2023.

4. El 29 de març de 2023 comunica la Reclamació al Departament de Presidència i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
5. El 14 d'abril de 2023 el Departament de Presidència tramet informe a la GAIP i es posiciona en el sentit següent:

“D'acord amb els antecedents exposats, la sol·licitud no s'ha tramitat com a una sol·licitud d'accés a la informació pública pels motius següents:

1. La sol·licitud es va trametre, des del departament d'entrada de la sol·licitud, al Gabinet del President directament sense que la Unitat d'Informació del Departament en tingués coneixement.
2. Un cop rebuda la sol·licitud, a partir de la reclamació, i analitzat el contingut de la sol·licitud, es considera que, tot i que la persona sol·licitant fa servir el formulari específic de sol·licitud d'accés a la informació pública, la sol·licitud no fa referència a informació pública sinó que, en realitat, adreça una consulta a l'Administració en relació a la raó per la qual no l'han atès i, en tot cas, fa referència a documents de treball interns sense rellevància o interès públic i, per tant, seria d'aplicació la causa d'inadmissió prevista a l'article 29.1 a) de la Llei 19/2014, de 29 de desembre.
3. En cas que la sol·licitud s'hagués tramitat seguint el procediment establert a la normativa de transparència, la resolució hauria estat d'inadmissió pels motius esmentats anteriorment.

Conclusions

D'acord amb tot l'exposat, es considera que la reclamació presentada s'hauria de desestimar tenint en compte que l'objecte de la sol·licitud no és informació pública sinó saber per quin motiu no se l'ha atès com sol·licitava i, en tota cas, es podria considerar que fa referència a documents de treball intern sense rellevància o interès públic”.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat *b* del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2. *b*, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis".

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació".

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte "poden" dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que

l'article 22 de la mateixa Llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: "Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació".

2. Sobre el dret a la informació sol·licitada

La persona reclamant sol·licita conèixer el detall complet de les gestions que s'hagin realitzat amb motiu d'una instància dirigida al President de la Generalitat per part de la mateixa persona reclamant. El Departament conclou que s'hauria de desestimar perquè entén que no és informació pública i que es podria considerar que fa referència a documents de treball intern sense rellevància o interès públic malgrat que en els motius entén que, si s'hagués tramitat seguint "el procediment establert a la normativa de transparència, la resolució hauria estat d'inadmissió".

En aquest supòsit és important tenir en compte que, un dels avenços que s'ha volgut subratllar des del primer moment de la legislació de transparència i accés a la informació pública, respecte de la legislació de procediment administratiu de 1992, és precisament que garanteix l'accés no només a documents públics, sinó també a informació no documentada, a diferència del que considera el Departament de Presidència a l'entendre que la persona reclamant adreça una consulta. Per si existissin dubtes sobre aquest punt i, en aquesta mateixa línia, l'article 29.1.b LTAIPBG estableix la inadmissibilitat de les sol·licituds que demanen informació que requereix una tasca complexa d'elaboració, però no de les que tan sols requereixen una tasca d'elaboració que no sigui complexa. En el cas que ens ocupa, podria succeir que la informació reclamada (les gestions realitzades entre les dates 17/01/2023 a 20/02/2023 en relació a un dret de) no estigués documentada prèviament a la presentació de la sol·licitud; però això no vol dir que la persona reclamant no tingui el dret de demanar aquesta informació pública. En realitat, el coneixement de les gestions realitzades en relació amb una instància, sens dubte és informació, i és pública si aquest coneixement ha estat elaborat per l'Administració o està en el seu poder, circumstàncies que sens dubte s'han de donar en aquest cas, perquè les gestions que es demana de conèixer són les realitzades pel mateix Departament.

Com s'ha dit, allò que no és admissible, en vista de l'establert per l'article 29.1.b LTAIPBG, és pretendre que la informació que anés a elaborar el Departament per donar a conèixer les gestions realitzades hagi de ser exhaustiva i requereixi un esforç desproporcionat o una tasca complexa d'elaboració. Però això no obsta que pugui ser perfectament exigible, partint del dret d'accés a la informació pública, que el Departament informi sobre les gestions realitzades de les quals hi hagi

constància en els registres departamentals o en el servei competent, o, en el seu defecte, que assenyali que no ha trobat cap rastre de gestions realitzades en relació amb la instància en qüestió, si és aquest el cas.

En conseqüència, és procedent estimar la sol·licitud i requerir al Departament de Presidència que informi la persona reclamant de les gestions realitzades en relació amb la instància indicada per la sol·licitud, de les quals hagi trobat rastre o registre als dispositius o en els serveis pertinents, sempre que aquesta informació no requereixi una tasca complexa o un esforç desproporcionat de recerca, indicant que no ha trobat rastre o cap registre de gestió, si és aquest el cas.

3. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que "l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió". Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

4. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 25 de maig de 2023, resol per unanimitat:

1. Estimar la Reclamació 291/2023 i declarar el dret de la persona reclamant a la informació sol·licitada, d'acord amb les consideracions fetes al fonament jurídic 2.
2. Requerir al Departament de Presidència de la Generalitat de Catalunya que lliuri a la persona reclamant la informació indicada a l'apartat 1 dins del termini màxim de quinze dies.
3. Requerir a la persona reclamant a informar la GAIP, dins del termini de quinze dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
4. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
5. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 291/2023 i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Iolanda Pineda Balló
Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP, preferentment per correu electrònic adreçat a gaip@gencat.cat, per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Si l'Administració desatén el requeriment d'execució que li adreci la GAIP, la Comissió posarà els fets en coneixement de l'òrgan competent, d'acord amb allò previst per l'article 86 LTAIPBG, i li sol·licitarà la incoació d'un procediment sancionador per infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública, a l'empara de l'article 77.2.b LTAIPBG.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.